

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ТРАКИЯ

Брой 11 • год. ХСVII • 15 юни 2018 г. • цена 0,40 лв.

www.stdbg.org

НА ИЛИЕВА НИВА СЪЛЗИТЕ И БОЛКАТА НИ СМРАЗЯВАТ

Национален тракийски събор-
поклонение - Ден на тракийското дете

„Всяка година Илиева нива ни събира за поклон и врчане. Всяка година заставаме с мъка и болка в сърцето пред Мемориалния комплекс, вглеждаме се във всяко дърво и всеки камък на този красив български край, погълнал детските сълзи и писъците на ужасните майки“. С тези думи, на 2 юни, в местността Илиева нива над Ивайловград беше открита официалната част на ежегодния Национален младежки тракийски събор „Илиева нива – ден на тракийското дете“, организиран от община Ивайловград и Съюза на тракийските дружества в България. Инициативата отбелязва 105-годишнината от масовия терор над хиляди тракийски бежанци, извършен от турската войска, и събра представители на тракийски дружества от цялата страна, които отдадоха почит пред паметта на 200 български деца, станали жертва на зверствата от 1913 г., и на всички герои, паднали в борбата за свободна и независима България. Официални гости на събитието бяха председателят на Съюза на тракий-

ските дружества в България Красимир Преманов, народните представители Георги Станков и Виолета Желева, областният управител на Хасково Станислав Дечев, областният управител на Кърджали Никола Чанев, кметът на община Ивайловград Диана Овчарова и др. Тук бяха и Стефан Начев – главен секретар на СТДБ, Кирил Сарджев – заместник-председател на Върховния комитет на СТДБ и председател на ТД „Георги Сапунаров“ в Хасково, Маргарит Петров

– член на ВК на СТДБ и председател на ТД „Бойко Чавдаров“ в Харманли, Михаил Димитров-член на ВК на СТДБ и председател на ТД в Любимец, Веселин Костов – председател на ТД в Крумовград, представителни групи на тракийските дружества „Странджа“ – Бургас, „Тракия“ в Свиленград и от гр. Средец, Десислава Костова и Цанко Атанасов – съпредседатели на Тракийския младежки съюз към СТДБ и др.

Стотици тракийци поднесоха венци и цветя пред паметните плочи на Капитан Петко войвода и Яни Попов в Ивайловград и паметника-костница на връх Черни рид. В рамките на събитието, в село Плевун беше представена и музейна експозиция, посветена на тракийските българи.

След заупокойна молитва и едноминутно

мълчание, официалното начало на честванията, които се проведоха пред Мемориалния комплекс „Илиева нива“, даде председателят на СТДБ Красимир Преманов, който припомни историята на инициативата и си пожела тази традиция да продължи да събира nasledниците на тракийските българи още дълги години.

„Преди много години, във времената, когато Съюзът на тракийските дружества в България беше възстановен, първият му председател Костадин

Карамитрев със своите съмишленици и община Ивайловград положи началото на тази традиция, която ознаменува календара на събитията, свързани с тракийските българи. Днес отбелязваме ден, в който не можем да си кажем честит празник. Ден на загиналите за свободата на България – на Христо Ботев, на всички

знайни и незнайни от всички възрасти, които загинаха за свободата ни. Естествено място в този списък на жертвите, които тракийските българи и целият български народ са дали, за да я има България и да е свободна и независима, са и малките деца, които са загинали тук невинни, с надежда за един живот, отнет им от поробителя. От жестокостите, които са прилагали към българския народ тези, които 500 години са го държали угнетен, поробен, обезправен. Вчера беше Денят на детето и ние всички си спомнихме, че на Илиева нива са загинали 200 деца. А представете си колко са неродените деца от убитите майки-българки, обърна се Красимир Преманов пред смълчаното множество.

Към събралите се тракийци се обърна и Станислав Дечев, областен управител на Хасково. По думите му България е обречена да дава скъпи жертви и да губи най-смелите си синове в тяхната младост.

Продължава на 2-а стр.

Минута
мълчание!

2 ЮНИ
В РИМ И В КИЕВ

стр. 3

Национален тракийски събор „Св. Св. Константин и Елена“ в Одрин

На 20 май т.г. се състоя национален тракийски събор „Св. Св. Константин и Елена“ в едноименната църква в Одрин. Тази година се навършват 10 г. от освещаването на възстановената църква, носеща името на Светите равноапостоли Константин и Елена. Съборът в Одрин беше уважен от Красимир Преманов – председател на СТДБ, Краснодар Беломорски – зам.-председател на Централното ръководство на Съюза, Кирил Сарджев – заместник-председател на Върховния комитет и председател на тракийско дружество „Георги Сапунаров“ – Хасково, Васил Вълчев – генерален консул на Република България в Одрин, представители на тракийски дружества от София, Варна, Бургас, Хасково, Свиленград, Асеновград и др. Традиционната празнична литургия в прослава на равноапостолите беше отслужена от Одринския митрополит и от представители на БПЦ. Последваха поздравления от официалните гости.

Представители на Свиленградското читалище наградиха с плакет и почетна награда презвитера Мария Чакърк за активната ѝ дейност, свързана с поддържане на българското читалище в Одрин, което е филиал на читалище „Просвета“ в Свиленград.

Продължава на 2-а стр.

„ФОЛКЛОРЕН ВЕНЕЦ БОЖУРА“ ЗА 26 ПЪТ

На 26 и 27 май 2018 г., в местността Божура – гр. Средец се със 26-тото издание на Националния странджанско-тракийски събор „Фолклорен венец Божура“. Съборът има за цел да продължи музикално-песенната традиция на Странджанско-тракийския край, да провокира

интереса на младото поколение и стимулира неговото развитие в областта на фолклорното наследство. Организатори на събора са: Община Средец, Съюзът на тракийските дружества в България и Народно читалище „Пробуда – 1897“. Председател на Инициативния комитет е инж. Иван Жабов – кмет на община Средец.

Продължава на 2-а стр.

В СМОЛЯН ОБНОВИХА ДРУЖЕСТВОТО

На 4 юни т.г. в залата на Държавния архив в Смолян се събраха повече от 30 души местни тракийци, които решиха да се възстанови дружеството им. Поради заболяването на председателя Андрей Печилков и по-късно поради кончината на избрания нов председател доц. Христо Гиневски дейността на дружеството бе всъщност преустановена. Сбирката бе ръководена от народната представителка Дора Янкова – член на Върховния комитет на Съюза на тракийските дружества в България, която събщи, че има създаден инициативен комитет за възраждане на тракийското дружество и неговите членове са основата, около която тук са се събрали потомци на тракий-

ци на различна възраст, младежи, чийто предци са свързани с революционното македоно-одринско движение, борци за българщината в този край, както и историци и краеведи. Всъщност бе решено събранието да бъде не само възстановително, но и учредително, тъй като тракийското дружество в новия си обогатен състав ще бъде записано в регистъра в Агенцията по вписванията. Заместник-председателят на Централното ръководство на СТДБ и председател на тракийското дружество в Ямбол Михаил Вълков запозна присъстващите със задачите на тракийската организация, както за съхраняване на историческата памет и традициите на тракийци, така и в проти-

вопоставянето на антибългарската пропаганда на Република Турция и противопоставяне на опитите за отродяване на българите мохамедани. Събранието избра управителен и контролен съвет. За председател бе избрана историчката Мария Костадинова Консулова, дъщеря на известния тракийски деятел и краевед Костадин Куклев. Дружеството има намерение да открие за посещение музейната сбирка на Куклев за тракийското движение в Смолянския край. Директорът на Регионалния исторически музей Таня Марева, която е потомка на тракийци от Беломорска Тракия, обеща съдействие за музейната сбирка и в дейността на дружеството.

СБЪДНАТА МЕЧТА

ЗЛАТКА ЯНЕВА

На 6 май т.г. група на тракийско дружество „Лазар Маджаров“ гр. Сливен посети църквата в град Одрин „Св. Георги Победоносец“. Това беше отдавнашна мечта на фолклорния певчески състав при дружеството. Сбъдна се мечтата благодарение на председателя ни Кирил Киряков. Изслушахме литургията на български и гръцки език в църквата, което сякаш ни поддържа като ново възкресение. С красивите тракийски костюми, със звучните тракийски песни под ръководството на художествения ръководител Илия Янев украсихме и озвучихме красивия български храм. Благодарим на организаторите от Централното ръководство.

НА ИЛИЕВА НИВА СЪЛЗИТЕ И БОЛКАТА...

Продължение от 1-а стр.

Има едно място, където сълзите и болката ни смразяват, и това е Илиева нива. Преди 105 години турската армия избива зверски бебета, деца, майки и бащи, старци и то само заради това, че са българи, че са искали да запазят българското и да се върнат в родината си. Това е грехът на 200 тракийски деца. Това е черната присъда на над 40 000 български бежанци от Тракия – месеци на преследване, унижения, убийства, дни, в които смъртта е била извънредно, припомни Станислав Дечев и добави, че, въпреки неописуемата болка и мъка, има милиони българи, които помнят, но вместо да откъсват, вървят напред.

Областният управител на Кърджали Никола Чанев изтъкна, че Мемориалният комплекс „Илиева нива“ е „нагледен урок по патриотизъм и олтар, пред който коленичим“.

Представители на тракийски дружества от цяла България положиха венци пред мемориала. Краят на честванията беше отбелязан с тържествена заря-проверка, а Мемориалът „Илиева нива“, окъпан в последните слънчеви лъчи, някак странно напомни на фантастична врата към миналото... каквато всъщност е.

„ФОЛКЛОРЕН ВЕНЕЦ БОЖУРА“...

Продължение от 1-а стр.

Официални гости на събора бяха Валентина Василева, народен представител в 44-то НС от ПГ на ГЕРБ, Севдалина Турманова, заместник областен управител на Бургас, Гроздан Иванов, заместник – кмет на община Стралджа, представители от Бунархисар и Визе, Република Турция. Съборът беше уважен от Красимир. Премянов – председател на СТДБ, Михаил Вълков – зам-председател на Централното ръководство на Съюза и председател на тракийското дружество в Ямбол, Кирил Сарджев – заместник-председател на Върховния комитет на СТДБ и председател на ТД „Георги Сапунаров“, Хасково, Калинка Згурова – член на ВК на СТДБ, Лазар Налбантов – заместник-председател на ТД „Странджа“ в Бургас, представители на тракийски дружества от цялата страна.

Кметът на Средец Иван Жабов заяви, че за 26 години съборът е показал сериозно развитие. Той изрази удовлетворение, че съборът е уважен от много хора, което доказва, че Странджа е жива, а странджанската народна песен е една от визитките на България. Председателят на Съюза на тракийските дружества в България Красимир Премянов подчерта, че съборът е една от основните прояви за СТДБ през м. май, която тракийци високо ценят, защото стимулира интереса и любовта към богатото фолклорно наследство. Над 100 бяха участниците в

конкурсната програма, в която за първите места се бориха младежи от 4 до 19 години, разделени в 4 възрастови групи за индивидуални изпълнители, 4 групи за инструменталисти и 2 групи за детско-юношески фолклорни състави.

12-годишната Магдалена Манолова заслужи приза „Комня Стоянова“, а 16-годишната Радост Райнова спечели наградата „Фолклорен венец Божура“. Наградата на кмета на община Средец за цялостен принос към събора бе връчена на Красимир. Премянов – председател на Съюза на тракийските дружества за заслуги през годините, като един от основните партньори и съорганизатори на събора.

По време на гала концерта публиката се наслади на изпълненията на призьорите от конкурса и на едни от най-големите и доказали се имена на българския фолклор: Калинка Згурова, Манол Михайлов, Янка Рупкина, Златка Ставрева и много други. Публиката с удоволствие изгледа изпълненията на гостуващ състав от град Визе, Турция и на ансамбъл за народни песни и танци „Китна Тракия“ към Хасковското тракийско дружество. За отличното си представяне и приноса към съхраняване на музикално-песенната традиция на Странджанско-Тракийския край ансамбъл „Китна Тракия“ получи грамота. Баби от средното село Момина църква показаха традиционните си домашни занаяти на Уличка на занаятите.

Национален тракийски събор...

Продължение от 1-а стр.

Хасковското тракийско дружество „Георги Сапунаров“ дари за пореден път материали за поддържането на храма и прилежащите пространства. Съборът продължи с фолклорна програма на самодейни колективи към тракийските дружества в Свиленград и Хасково, и местния самодееен състав в Одрин. Представители на тракийци, начело с председателя на СТДБ Красимир. Премянов поднесоха венци и цветя пред паметника на Антим Първи в двора на църквата „Св. Константин и Елена“.

2 ЮНИ В КАЛЕНДАРА НА СТДБ

КИЕВ

На 2 юни т.г., делегация от СТДБ, водена от Милен Люцканов – член на Централното ръководство, посети Киев. В състава на делегацията бяха Кирил Киряков – председател на тракийско дружество „Лазар Маджаров“ в Сливен, Ели Воденичарова – председател на тракийско дружество „Родопи“ в Асеновград, Нели Ташева – председател на тракийско дружество „Стоян Мавродиев“ в Търговище, Донка Петрова – член на Върховния комитет, д-р Ваня Иванова – член на Тракийския научен институт към СТДБ и представители на регионалното тракийско дружество във Варна.

В деня на Ботев и на загиналите за свободата и независимостта на България пред паметника на Капитан Петко войвода в Киев се поклониха представителите на СТДБ, босарабски българи, членове на Дружеството за българо-украинска дружба и много приятели на България заедно с дипломатите от посолството на Република България в Украйна. Красимир Минчев – извънреден и пълномощен посланик на Република България в Украйна произнесе трогателно слово за делото и заслугите на Войводата.

В тържествения ритуал, включващ минута мълчание и много цветя, бе събрана огромната признателност на тракийци и на всички участници в тържеството към Капитан Петко войвода, който посвещава целия си живот на възвишения идеал за свобода и независимост на България и на Балканите.

От името на ръководство-

то на СТДБ Милен Люцканов поднесе благодарност на посланик Красимир Минчев за създаденото ползотворно сътрудничество и му връчи златен медал „Капитан Петко войвода“ с лента и плакет.

Паметникът на Войводата в Киев е открит през септември 2011 г. по повод 165-та година от рождението на българския национален герой. Инициативата за паметника е на СТДБ и на Асоциацията на българите в Украйна, но активното съдействие на хиляди български граждани, институции, фирми и бизнесмени, я превръща в общонародно дело. Автор на проекта за паметник е проф. Валентин Старчев.

РИМ

На 2 юни т.г. делегация в състав: Краснодар Беломорски – заместник-председател на СТДБ, Михаил Вълв – заместник-председател на СТДБ и председател на дружество „Тракия“ в Ямбол, Божанка Богданова – председател на Софийското тракийско дружество, Василка Вангелова-председател на тракийско дружество „Тракия“ в Свиленград, Даниела Хубчева и Божанка Николова – председател на тракийско дружество „Лазо Лазов“ в гр. Средец, посети Рим.

В деня на Ботев и на загиналите за свободата и независимостта на България, делегацията поднесе венец пред бюст-паметника на Капитан Петко войвода на хълма „Джаниколо“ (хълмът на гарибалдийци) във Вечния град. Съставът на българското посолство в Рим, както всяка година, на 2 юни отдаде почит на загиналите за свободата на България и поднесе венец на паметника на Капитан Петко войвода във Вечния град.

Марин Райков – извънреден и пълномощен посланик на Република България в Италия прие българската делегация. По време на срещата Краснодар Беломорски поднесе благодарност от името на ръководството на СТДБ на Марин Райков за създаденото ползотворно сътрудничество и му връчи златен медал „Капитан Петко Войвода“ с лента и плакет.

Паметникът на Капитан Петко Войвода е открит в края на 2004 г. от тогавашния външен министър на България Соломон Паси, председателят на СТДБ Костадин Карамитрев и делегация на тракийци от страната. Първоначалната идея за паметника принадлежи на българския посланик в Рим по онова време, който научава, че на хълма Джаниколо, където се възвисява скулптурната фигура на Джузепе Гариба-

лади, общината планира да направи мемориал с бюстове на някои от най-изявените му сподвижници. Той предлага на Външно министерство българската страна да се включи. Съюзът на тракийските дружества се заема с реализацията на идеята и като резултат се появява паметникът на легендарния български Войвода, който от декември 2004 г. извисява ръст редом със статуята на Гарибалди на легендарния хълм „Джаниколо“ над Рим.

ДЕН НА ТРАКИЙСКОТО ДЕТЕ – ЗА 15 ПЪТ

и водена от Магдалена Николова – секретар на комисията за работа с жените и децата в дружеството. Изпяха се много песни, декламираха се много стихове от най-обичани поети на патриотична тематика.

Всички деца, които участваха в програмата и всички малки художници бяха наградени от дружеството. Бяха и почерпени със сла-

дружество „Капитан Петко войвода“ в Перник на 14 април 2003 г. На тържеството присъстваха два пъти повече деца, родители, баби, прабаби от миналата година. Поставени бяха големи табла с детски рисунки. Кратко прочуствено слово за трагедията на Илиева нива през 1913 г. произнесе Недка Господинова – секретар на дружеството.

Литературно-музикалната програма, която продължи час и половина, бе съставена

дост.

В организирането на всичките петнадесет празника – поклонения пред тракийското дете в Перник участваха Магдалена Николова, Стаменка Велинова, Витоша Симеонова, Павлина Стоянова, Виолета Пенева, Светла Манова, Катя Цекова и др. УС на дружеството им изказа най-сърдечна благодарност и ги наградя с абонамент на вестник „Тракия“ – скромно, но от сърце.

НАГРАДИ ЗА КОНКУРСА „ЗАВРЪЩАНЕ КЪМ КОРЕНИТЕ“

Тракийското дружество „Бойко Чавдаров“ в Харманли с председател Маргарит Петров има вече традиция за работа с децата и младежите. В организираните от дружеството конкурси за ученици за есе и разказ на тема „Завръщане към корените“ (Родовата памет е жива) масово се включиха подрастващите от Харманли, подпомагани от техните учители. И резултатът е прекрасни есета и прочувания на родовата памет, писани от деца на всички възрасти. Още на събора в Несебър се видя, че едни от най-хубавите есета и разказчета са с автори от Харманли. В истинско тържество бе превърнато събитието на 31 май т.г., когато бяха наградени победителите, проведено под патронажа на кмета на Община Харманли Мария Киркова.

„РУСКАТА КУЛТУРА“ – ШЕДЬОВЪР НА АКАД. ЛИХАЧОВ

Преводачка на книгата е известната тракийска деятелка Мария Петкова

Мария Петкова е родена в сърцето на Родопите – в с. Райково, сега централен квартал на гр. Смолян. Израства в семейство, в което на особена почит са родолюбието и любовта към изкуството – музика, театър, архитектура, литература. Баща ѝ Никола Петков, земемер по професия, е любим певец и актьор в читалищния театър „Изгрев“ и дългогодишен председател на тракийското дружество в Смолян. Семейството е силно свързано с тракийското движение – бащата на майката на Мария – Петър Чапкънов е във връзка в Серес с Гоце Делчев и от 1898 г. участва в борбите за освобождение на Македония и Тракия. Загива през октомври 1913 г. в сражение край гара Бук.

Мария завършва с отличие известната с традициите си Райковска гимназия „Васил Левски“, а през 1962 г. завършва руска филология в Софийския университет „Климент Охридски“. Още през студентските години проявява интерес към изкуството на превода и оттогава, където и да работи – като преподавател по руски език или като преводач в сферата на туризма и външната политика – неотлъчно я съпътства любовта към художествения превод. През 1977 г., след едногодишна специализация в Киевския държавен университет „Тарас Шевченко“, започва да превежда и от украински език. От двата езика е превела близо 30 книги, някои от тях преиздавани два и повече пъти (мемоарите на първата в света жена дипломат Александра Колонтай „Из моя живот“, историческият роман на украинския писател Павло Загребени „Роксолана“ и др.).

От 2003 до 2010 г. е председател на Съюза на преводачите в България. От всички дейности най-много я вълнува трудната и извънредно отговорна работа на преводача, който трябва да пренесе мислите на автора и да ги изрази еквивалентно със средствата на другия език. Особен афинитет има към историческите романи и произведенията със силни послания. През 2009 г. в неин превод и на колежата ѝ Христо Попов излиза забележителният роман-биография „Борис Пастернак“ на известния руски писател, журналист, поет и кинокритик Дмитрий Биков, удостоен с най-престижните руски

литературни награди – „Национален бестселър“ и „Болшая книга“.

Но за венец на своите усилия тя смята работата си над превода на книгата на акад. Дмитрий Лихачов „Руската култура“, която издателство „Изток-Запад“ наскоро представи на българския читател.

Велика книга, казва Мария. Когато тя попадна в ръцете ми, така ме обсеби, че реших идеите на този изключителен хуманист и голям приятел на България да достигнат до повече хора. Затова работих над превода над три години.

В тази книга е синтезирана цялата мъдрост на видния съвременен учен академик Дмитрий Лихачов, посветил живота си на всестранното изучаване на хилядолетната руска култура и

неживата природа, както и към онази част от света, която човекът, носител на самосъзнанието на вселената, сам изгражда – културата. („Историята на народите не е история на територии, а история на културата“).

Особено добре аргументирано той опровергава твърденията на днешните „евразийци“, лансиращи някакво „туранско“ начало на руската култура и отричащи нейния европейски характер, като посочва, че с приемането на християнството от Византия с посредничеството на България, Русия усвоява ценностите на европейската култура. „По религия и култура – пише Лихачов – Русия без съмнение е Европа. При това в нейната култура не може да се открие рязко различие между западния Петербург и източния Владивосток“.

Гордост за българите са думите на световноизвестния учен академик Дмитрий Лихачов: „Църковнославянският език, пренесен в Рус от България не само чрез книгите, но и устно – чрез богослужение, веднага е станал в Рус своеобразен индикатор на духовната ценност на онова, за което се е говорило и писало на него. България даде на източните славяни висшия слой на езика, „полюса на духовността“, обогатил извънредно нашия език, вдъхнал

му нравствена сила и способност да възвисява мислите, понятията и представите. Това е езикът, на който са доверявали най-възвишените мисли, на който са се молили и на който са писали тържествени слова. Той през цялото време е бил „редом“ с руския народ и го е обогатявал духовно.“

КОСТЮМИТЕ НА ТРАКИЯ И МАЛА АЗИЯ

от фонда на Регионалния исторически музей – Бургас

ГЮМЮРДЖИНА, ЗАПАДНА ТРАКИЯ

Най-голямата кааза в Западна Тракия е Гюмюрджинската. В нея е съсредоточено многобройно българско население. Най-богатите и големи села в региона са Съчанли – с 400 къщи, Калайджидере – с 500 къщи и Манастир – с 300 къщи.

Тези населени места са основани от овчари от Югозападна България. Първоначално те карат стадата си тук само през зимата, но постепенно започват да се задържат целогодишно, заедно със семействата си.

Освен с овцевъдство, чест от населението се занимава и със зидарство, терзийство и дребна търговия.

През размирните 1912–1913 г. мнозина намират смъртта си, а оцелелите се пръскат из различни краища на свободното отечество – Созопол, Елховско, Тополовградско, Крумовградско.

СЕЛО ЧАТАЛ ТЕПЕ, МАЛА АЗИЯ

Село Чатал тепе носи името си от двата хълма, между които е разположено. То е основано от българи, тръгнали от селата на Ивайловградско около XIX в. да търсят по-добър живот в Мала Азия. Според наличните следения, през 1898 г. населеното място наброява 70-80 къщи, а към 1914 г. в него има повече от 90 семейства.

Спокойствието на българите в Мала Азия е нарушено след Руско-турската война през 1878–1879 г., когато те започват да се изселват към България. След Балканските войни от 1912–1913 г., през 1914 г. това явление става още по-масово.

За да спасят живота си, чаталтепенци се качват на параходите за България само с дрехите на гърба си. Първата им спирка е Дедеагач, а после се пръскат по селата. Голяма група от тях се установява в земите, откъдето дошли – в района на Ивайловградско, а друга продължава към Айтос, където вече са се установили техни съселани, основно в селата Кавак махле (дн. Тополница) и Керметлик (дн. Люляково).

Женски саян костюм от Гюмюрджина, Западна Тракия
Снимки Колин Стюърт

Женски саян костюм от с. Чатал тепе, Мала Азия
Снимки Колин Стюърт

Празникът на българската просвета и култура и на славянската писменост тази година бе двоен за читалище „Тракия-Пловдив – 2008“. То отбелязва своя пръв юбилей – навършват се десет години от учредяването. Читалището е рожба на потомци на бежанци от Тракия, членове на тракийско дружество „Войвода Руси Славов“ – Пловдив, които носят заветите на своите деди да пазят и помнят, да предават на младите традициите и изконните бит и култура на бежанците от останалите извън рамките на България земи. Безкористността, упоритостта и родолюбието, жаждата за знание и култура, се оказаха решаващи в трудните моменти, които имаше читалището през тези десет години.

В този ден тракийци споменават името на първия председател на читалището – арх. Мария Янева (вечна ѝ памет), благодарение на която се поставиха основите на читалището. Като голям радател на българската култура, тя ни завеща мисия – да утвърдим институцията като средище на богатата култура на Тракия. През изтеклите десет години читалище „Тракия – Пловдив – 2008г.“ се превърна в място, което съхранява богатите народни традиции и всеки, без оглед на възраст, образование и етнос може да реализира възможностите си, да открие своя талант и да дообогати дарованията си.

В читалището всеки може да изрази своята творческа натура, виждането си за света, своята духовност. Членовете му, от малки до големи, посещават читалище „Тракия – Пловдив – 2008 г.“ и откриват в него средище, където се съх-

10 ГОДИНИ ЧИТАЛИЩЕ „ТРАКИЯ – ПЛОВДИВ – 2008 г.“

раняват изконните национални бит, култура и традиции.

С много усилия и труд тракийци успяха да открият библиотека в Дом Тракия, която разполага с богат книжен фонд. След преместване в нова база и благодарение на будни и четиращи хора и техните дарения, читалището успява да набави значително количество литература. Днес вече може да се похвали с нова библиотека, благодарение на библиотекаря Благвеста Петрова, която положи неимоверни усилия, за да може читалището да извършва своята основна дейност.

Сериозно, активно и много голямо участие в дейността на нашето читалище имат създадените клубове по интереси: клуб „Приатели на книгата“, клуб „Родолюбие“, клуб „Здраве“, клуб „Традиции“ и клуб „Приатели на музиката“. Клубовете провеждат ежеседмични срещи, посветени на различна тематика и тясно свързани с определени събития и чествания. Няколко години читалището поддържа певческа група за тракийски фолклор.

Ежегодно читалището провежда с деца от училищата в района състезание-

то за компютърни умения „Уроците на мишката“, организиран в партньорство с ТД – Пловдив под ръководството на Мариана Алексиева.

Привличат се младите последователи, приятели и съмишленици чрез музикални школи (пиано, китара, народно пение), клуб по математика, изобразително изкуство, творчески ателиета.

На 22 май т.г. членове на читалището и приятели, отпразнуваха заедно най-българския празник. Тържеството бе уважено от кмета на район „Южен“ Борислав Инчев. Препълнената зала стана свидетел на изпълненията на ученици от школите по изкуства и участници от любителски колективи.

Председателят на читалището Мариана Алексиева поздрави с цветя всички, за които 24-ти май е професионален празник и връчи почетни грамоти на всички, които безкористно и всеотдайно помагала през всичките десет години от учредяването на читалището.

Тържеството завърши с музикални поздравителни Фолклорен ансамбъл „Тракийска младост“ при СУ „Любен Каравелов“ с ръководител Георги Найденов.

ПРАЗНИЧНО ШЕСТВИЕ В СТОЛИЦАТА

На паметника на светите братя бе поднесен венец от името на тракийската организация

Началото на празника започна с изпълнение на български патриотични песни като „Върви народе възродени“, „Тих бял Дунав“ и др.

В официалната церемония по честването на празника участваха Красимир Преманов – председател на СТДБ, Кр. Беломорски – заместник-председател на ЦР на СТДБ, представители на ръководството на Софийското дружество и негови членове, столници и гости на града, представители на официални институции и учители, ученици, хора на науката и културата.

В словото си пред паметника на светите братя президентът Румен Радев призова „да бъдем непримирими към невежеството“, като подчерта, че свободата на духа се отвоюва със знание.

Под звуците на представителната част на Гвардейския духов оркестър гвардейци поднесоха венци и цветя от името на официалните лица пред паметника на светите братя Кирил и Методий пред Националната библиотека. Венец беше поднесен и от името на Съюза на тракийските дружества в България.

Стотици учители, ученици и хора на науката и културата участваха в празненствата за Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост в София. Традиционното празнично шествие, водено от държавния глава Румен Радев започна от Археологическия музей, мина по булевардите „Цар Освободител“ и „Васил Левски“ и завърши до паметника на светите братя Кирил и Методий пред Националната библиотека.

ТРАКИЙЦИ ОТ ХАСКОВО ЧЕСТВАТ СВЕТИЯ ПРАЗНИК

Тракийско дружество „Георги Сапунаров“ – Хасково и народно читалище „Тракия – 2008“ отбелязаха за пета по ред година Деня на българската просвета, писменост и култура. Този път в аванс – на 22 май. Домакин на проявата бе Областна администрация Хасково. На тържеството бяха поканени поети, писатели, учители, краеведи, историци и музикални дейци от града и региона. Заместник областният управител на Хасково д-р Стефка Здравкова приветства десетките гости, танцьори, певци, инструменталисти и поети. „Винаги сте добре дошли тук. Защото аз и об-

нашата кампания „Език свещен...“, която започнахме в социалната мрежа. От понеделник до четвъртък публикуваме във фейсбук по едно от любимите стихотворения на всеки българин, за да запалим отново творческия плам в сърцето на нашите приятели“, подчерта д-р Здравкова. Председателят на тракийското дружество Кирил Сарджев поздрави своите приятели и гости и им подари концерт с изпълнения на хор „Орфей“ при Младежкия център – Хасково с ръководител Елена Цветкова, детския танцов състав „Пъстрица“ при читалище „Тракия – 2008“, народната певица

Анастасия Пилева, формация „Рокива“ с ръководител Кирил Манолов. Поети четоха свои стихове.

Поздравителни адреси към участниците в тържеството отправиха генералният консул на България в Одрин Васил Вълчев и отец Александър Чакърк от Одрин. Всички участници в срещата получиха възпоменателни знаменца с националния триколюбор.

ДОКУМЕНТИ ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ЦЪРКВИ В ЛОЗЕНГРАД

През 2009 г., трябваше да се издирват документи за българската църква „Св. Никола“ в Лозенград (Къркларели, Турция) във връзка с проект за нейното възстановяване по подобие на възстановените български църкви в Одрин. Оказа се, че колкото и на пръв поглед документите да са оскъдни, от тях бе възможно да се извлече информация за нейния облик, за енорийските свещеници, за населението в махалата, „Св. Никола“, черкувало в нея, както и за нейната разруха. Резултатите от документалното издирване бяха отразени в доклад „Български знак в Одринска Тракия: идентифициране на църквата „Св. Никола“ в Лозенград (Къркларели), Турция“, изнесен пред Седмата национална конференция „България – кръстопът на култури и цивилизации“. Независимо от факта, че в крайна сметка сградата не бе възстановена като църква – след реставрация сградата е арт галерия – усилията да се събират камъчетата на българското духовно присъствие в Източна Тракия си заслужават. Във връзка с това ще представя един преглед на документите, съхранявани в Централния държавен архив (ЦДА) за българските църкви в Лозенград и по специално за катедралния храм „Св. Спиридон“ и църквата „Св. Атанасий“.

Лозенград е един от интересните градове в Източна Тракия, разположен на южните склонове на Странджа планина, център на едноименен вилает. Сведенията за града датират още от античността. Богдан Филов в своите „Пътувания из Тракия, Родопите и Македония 1912–1916 г.“ (С. 1993) пише за антична гробница и църкви в с. Раклица, селище намиращо се близо до днешния град. Той цитира и местните хора, според които посоченото селище, Кърк клисе на турски език или *Саранта [Саранда]* еклисиес на гръцки език, е било разрушено от кърджалиите. Новият град възниква на сегашното си място сравнително късно. През XIX в. градът се развива като търговски и занаятчийски център, славещ се с лозарство и производството на вино, което е отразено и в името му. В демографско отношение Лозенград не прави изключение от общата картина на Източна Тракия. През 1878 г. според „Етнография на вилаетите Адрианопол, Монастир и Салоник“ в Лозенград живеят 6700 българи, 2850 гърци и 2700 турци. По данни на Тома Карайовов, дипломат, журналист и деец на освободителното движение на българите от Македония и Одринско, включени в неговите рапорти до управляващия

българското търговско консулство в Одрин през 1899 г., българите в Лозенград стоят добре, те са будни и стопански активни. Отбелязва, че отношението на властта към тях не е толкова грубо, както напр. към българите в Македония. Българите са обособени в три махали, които носят имената на храмовете си – „Св. Спиридон“, „Св. Никола“ и „Св. Атанасий“. Посочените документи се съхраняват в неговия личен архивен фонд, заведен в ЦДА под № 1079К.

Възползвайки се от реформите в Османската империя от средата на XIX в. и особено след тласък, даден от движението за самостоятелна българска църква през 60 и 70-те години на XIX в., българите от Лозенград изграждат общо три църкви разположени в трите български махали, където освен църкви се откриват и начални български училища и се създават църковни общини, които поемат грижите за храмовете и учебното дело.

Основните архивни фондове, които съхраняват документи за лозенградските църкви и създадените към тях общини са фонда на Българската екзархия (№ 246К), фонда на Министерството на външните работи и изповеданията – Дирекцията по вероизповеданията (№ 166К) и фонда на Лозенградската митрополия (№ 1466К). По-малко документи за лозенградските църкви откриваме във фондовете на Българската митрополия в Одрин (№ 1139К), Българско генерално консулство в Одрин (№ 336К), както и в личните фондове на споменатия по-горе Тома Карайовов (№ 1079К) и Димитър Попниколов (№ 2114К) – син на църковния деятел свещеник Никола Янев и брат на Яни Попов, ръководител на Лозенградския революционен комитет на Вътрешната Македоно-одринска революционна организация (ВМОРО).

Най-многобройни и разнообразни по вид са документите, съхранявани във фонда на Българската екзархия. Като институция Българската екзархия е учредена със султански ферман през 1870 г. и е официалният представител на българите в Османската империя. До освободението на България Екзархията ръководи църковното и просветното дело

в българските земи. След Освобождението съсредоточава своята дейност главно в онези български земи, които по силата на Берлинския договор остават отново в пределите на Османската империя – грижи се за поддържане на българските черкви и на просветното дело сред българското население в Македония и Одринско. Документите със сведения за църквите в Лозенград са: рапорти на управляващите Лозенградската епархия и Лозенградското архиепископство, изпратени до Одринската митрополия или до Българската екзархия, годишните доклади на главните учители на съществувалите в града основни училища, информация за църковните имоти в градовете Цариград, Одрин, Лозенград, статистически сведения за населението в града, заявления на жители на града, отправени до Лозенградската епархия по въпроси от личен характер, удостоверения за издадени кръщелни свидетелства, ведомости за заплати на свещеници и др. Запазени са касовата книга на църковната община към църквата „Св. Спиридон“, дневници за входяща и изходяща кореспонденция на Лозенградската епархия и др. Много интересна е главната книга на Българската църковна община „Св. Спиридон“, водена от 1914 г. до 1935 г., която ни дава сведения за приходите от свещи, диск, наеми, както и за разходите давани за восък, за заплатата на клисая, за погребения на бедни и т.н. Всичко е подписано, подпечатано, а доста често и четливо и грамотно написано.

Другият голям фонд, който съхранява документи за църквите в Лозенград, е на Дирекцията по вероизповеданията, създадена към Министерството на външните работи и изповеданията. И тук основните документи са рапорти и доклади, получени и изисквани от Дирекцията за развитието на църковна мрежа в Източна Тракия, кореспонденция на Дирекцията, респективно Външно министерство с Българската екзархия, с Консулството ни в Одрин и т.н.

По-беден за съжаление е фондът на Лозенградската митрополия, който се състои от един опис с 5 бр. архивни единици. Лозенградската епархия се създава след Бал-

канските войни през 1913 г. и просъществува до 1932 г., когато с решение на Св. Синод на БПЦ Лозенградската епархия се закрива и се обединява с Одринската, която от своя страна започва да се нарича Одринско-Лозенградска епархия със седалище в Одрин. Тук интерес представляват освен преписките между Лозенградската епархия и Одринска митрополия за църковното дело в града и протоколната книга на епархийския духовен съвет при Лозенградската епархия, както и касова книга на съвета. Те дават достатъчни сведения за църковния живот и учебното дело в града: епархията се грижи за вярата и просветата на българското население, контролира енорийската църковна мрежа (ръкополагане на свещеници, извършване на православни ритуали – кръщенета,

война от епископ Синесий Стовийски, по-късно Охридски и Скопски митрополит, един от значимите духовници в българското църковно движение. От писмо, изпратено от Българското генерално консулство до Министерство на външните работи, Дирекция по вероизповеданията, със справка за църковните имоти в Цариград, Лозенград и Одрин, изготвена през 1952 г., се чете, че след изпъждане на българския свещеник от Лозенград през 1937 г. църквата остава затворена, а през Втората световна война тя е опразнена и отстъпена на военните власти за склад, което продължава и след войната. Запазените имотни справки дават информация, че църквата разполага със свои имоти – кафене, дюкян, ниви, които ѝ дават финансови възмож-

■ Така изглеждаше фасадата на църквата „Св. Никола“ в Лозенград

венчавки, опела, издаване на метрични свидетелства), надзираване на църковните имоти и учебното дело.

Каква информация ни дават документите от цитираните по-горе фондове за църквите в Лозенград?

Първо ще се спрем на сведенията за най-голямата от трите църкви – „Св. Спиридон“. Църквата се намира в центъра на града, със застроена площ от 230 кв.м. и е единствената от трите църкви, построена с такова предназначение, а не е приспособена за църква. Ферманът за нейното изграждане е издаден през 1870 г. от султан Абдул Азис. Храмът е построен на място, което е купено и подарено за тази цел. Осветена е след Руско-турската освободителна

ности за издръжка от наеми. В крайна сметка след Втората световна война имотите са отнети от турската държава като безстопанствени. От съхранената Главна книга на Българската църковна община „Св. Спиридон“ за периода 1914–1935 г. може да се проследи църковният живот в храма – служене на Света Литургия през неделните, господните и богородичните празници, даването на милостиня на бедните граждани за Коледа и Великден, ремонтите, които се поставят и изискват от енорияшите, напр. за купуване на нова камбана, за нова църковна утвар и т.н.

Другата лозенградска църква, за която знаем от запазените документи е църквата в махалата „Св. Атана-

сий“. Началото на църквата не е фиксирано документално. В годишния рапорт за 1930 г., изготвен от Управляващия Лозенградската епархия Скопски митрополит Неофит се дава обяснение, че „Св. Атанасий“ първоначално е било училище, по-късно превърнато в параклис. В списъците на лозенградските църковни имоти в графата „начин на създаване“ е записано „ферман“, но в редица документи се акцентира, че ферманът не е запазен и никой от останалите в града граждани не може да си спомни – кога и кой ги е изгубил. Според сведенията от началото на XX в. сградата на църквата е висока и добре осветена, а иконите и иконостасът са взети от изоставени малки селски църкви. Много тежко църквата преживява гръцката окупация по време на гръцко-турската война 1919–1922 г. Гръцките власти разграбват църквата и я превръщат в конюшня. След изгонването на гръците българите от махалата почитват своята църква, построяват нов дъсчен иконостас, прибират иконите от изоставените гръцки църкви от околните села. В годишните рапорти на управляващия Лозенградската епархия, изготвени след 1929 г., се посочва, че църквата е в окаяно състояние, както и че малко останалите семейства в махалата нямат финансовите средства да се грижат за нея и училището. Така се стигне до окончателното решение на Лозенградската епархия – с цел да се избегне всякакво кошунство със свящото място, тя да се събори, строителният материал да се продаде и празното място да се ограда. В края на 30-те години този имот е завладян от турската държава и продаден на частно лице.

Сходна е съдбата и на църквата „Св. Никола“, намиращата се махалата, носеща същото име. В тази махала е живяло семейството на родения в Лозенград първи български екзарх Антим I, неговата майка е погребана в двора на църквата. В края на 20-те години, когато голямата част от българско население на града се изселва и започват грабежи над българските църкви, с цел да се избегне поругаване на гроба на баба Гина (така се казва майката на екзарха) е взето решение нейните тленни останки да бъдат пренесени във Видин и положени в мавзолея, построен за нейния син.

В обобщение може да се каже, че сведенията са трите български лозенградски църкви са фрагментарни, хронологично съсредоточени главно в първата четвърт на XX в., но те заслужават да им се отдели нужното внимание и да бъдат използвани за възстановяване картината на българското духовно присъствие в Източна Тракия.

ПЕСНИ С ИМЕТО НА КАЛИНКА ЗГУРОВА

На 12 и 13 май т.г. в зала на Нефтохим в Бургас се състоя Третият национален конкурс „С песните на Калинка Згурова“. Негови организатори са Община Бургас, тракийско дружество „Странджа“ и Съюзът на тракийските дружества в България. В конкурса участниците изпълняват именно песните на голямата

странджанска певица, която дълги години е била част от женския вокален ансамбъл „Мистерия на българските гласове“. Конкурсът има за цел да популяризира репертоара на певицата. Да даде възможност на по-млади изпълнители, ученици, които се занимават с български фолклор да покажат своите

способности, талант и да представят по един по-различен начин песни от репертоара на Калинка Згурова. В регламента няма възрастова граница. Могат да участват от 4-5 годишни до над 80 годишни. Над 130 участници участваха тази година.

Председател на журито бе самата Калинка Згурова.

В състава на журито бяха още голямата певица на Добруджа – Калинка Вълчева, Дафинка Дамянова (певица от вокалния ансамбъл „Мистерия на българските гласове“), доц. Наталия Рашкова от Института за етнография и фолклористика към БАН, народният изпълнител Ла-

зар Налбантов и Олга Сагаева (музикален редактор БНР и фолклорист по специалност). В рамките на двудневния фестивал на 12 май вечерта в зала-та на културен

дом на Нефтохимика имаше и празничен концерт „От дебрите на Странджа до полето на Добруджа“. В него участие взеха Калинка Згурова, Калинка Вълчева, Лазар Налбантов и народен хор „Трепетлика“ – Бургас и изявилия се от деня изпълнители от конкурса. Тракийци от Сливен присъстваха на фестивала. Ето какво ни пише нашата кореспондентка Златка Янева: **Странджа пее с песните на Калинка Згурова.** Странджанската тракийска певица пази нашия фолклор като неповторимо съкровище. Два дни в клуба на Нефтохим – Бургас звучаха нейните красиви

странджански песни. Учудващо е желанието и изпълнението на песните ѝ от петгодишни деца до зряла възраст. Покланяме се на голямата инициатива на Калинка

Згурова да популяризира и съхранява красивия странджански фолклор – да не изчезва звучната странджанска песен. Нека поколенията ни знаят и пеят песните, които са нашата история, бит традиция и всичко българско. Певицата от тракийско дружество „Лазар Маджаров“ – Сливен звучи на сцената с неповторимия си глас и спечели II място – сребърен медал – гордост за нашето дружество. Това е певицата Софийка Рашева Георгиева. Благодарим на Калинка Згурова, на Лазар Налбантов и всички организирани този конкурс.

ФОТОИЗЛОЖБА ЗА ОДРИН В ХАСКОВО

Тракийско дружество „Георги Сапунаров“ и народно читалище „Тракия – 2008“ – Хасково организираха фотоизложба на обекти с историческо минало от град Одрин на тема „Пътешествие в Одрин“. Повод за изложбата беше честването на 10 годишния юбилей на читалище „Тракия – 2008“ и развиването на културните връзки с град Одрин, като продължение на съвместните инициативи, организирани от тракийското дружество и читалището с Генералното консулство на България в Одрин за опознаване и сближаване на хората, живеещи в тези региони на България и Турция.

На фотоизложбата бяха представени 40 фотоса, запечатали обекти, свързани трайно с живота на българите, живели в Одрин. Фотосите са заснени и работени от известния одрински журналист Бурхан Айтекин, който винаги отразява най-добронамерено в местните медии българските инициативи. Фотоизложбата бе разгледана от десетки членове и симпатизанти на двете организации.

НОВИ НАГРАДИ ЗА „ТРАКИЙКА“ – ПОМОРИЕ

На 19 май т.г. се проведе среща между женския народен хор за обработен фолклор „Шарена китка“ при читалище „Просвета – 1907“ в село Беляковец с художествен ръководител Георги Янков и група „Тракийка“ при тракийско дружество „Одринска епопея“ – Поморие с художествен ръководител Дора Арбова. Групата от Поморие посети град Велико Търново във връзка с участието си в Старопланински събор „Балкан фолк“ и в Националния фолклорен шампионат „Евро фолк – 2018“. Преди участието на групата се проведе първа среща между двата състава в с. Беляковец. Гостите бяха посрещнати от кмета на населеното място Албена Беренска и жените от хора с пита, сол и здравец. Г-жа Беренска приветства групата с топ-

ли думи, с които постави началото на партньорството между двата състава. Под ръководството на маестро Георги Янков женският народен хор за обработен фолклор „Шарена китка“ при читалище „Просвета – 1907“ приветства своите гости с подобрени от ръководителя песни. Обръщение към домакините отправи Елена Мурджева – председател на тракийско дружество „Одринска

епопея“ – гр. Поморие. Те подариха на своите домакини картина с пейзаж от Поморие, които пък бяха подготвили подаръци за всеки участник от група „Тракийка“. Срещата бе емоционална и изпълнена с много песни и усмивки.

„Тракийка“ е носителка на почетния знак на XXII Старопланински събор „Балкан фолк 2018“. Тя е и лауреат, „национален вицешампион“ и носител на сребърен медал на IX Български национален шампионат по фолклор „Евро фолк – 2018“ група. Групата взе участие и в дефилето на фестивала. Управителният съвет на тракийското дружество изказва горещата благодарност на певческа група „Тракийка“ и и желае нови творчески успехи, много много здраве и много много щастие.

ЗАСЕДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНОТО РЪКОВОДСТВО

На 22 май т.г. в Тракийския дом в София се състоя заседание на Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България, ръководено от председателя Красимир Премянов. Централното ръководство реши Общото събрание на Върховния комитет на СТДБ да се проведе през месец януари 2019 г. със следния дневен ред: 1. Отчет за дейността на СТДБ и изпълнението на План програмата за 2018 г.; 2. Отчет за изпълнението на бюджета на СТДБ за 2018 г.; 3. Приемане на План програма за 2019 г.; 4. Приемане на бюджет на СТДБ за 2019 г.; 5. Разни. Точната дата ще бъде уточнена допълнително. В съответствие с устава на СТДБ и изискванията на закона, не по-рядко от веднъж в годината Върховният комитет трябва да заседава

Централното ръководство прие резултатите от проведената проверка от Министерството на финансите. Проверката е установила и потвърдила, че СТДБ е изразходвал получените средства законосъобразно и целесъобразно. Тази проверка е предизвикана от сигнал на г-жа Нонка Матова с неверно съдържание до Министерството на финансите, но нейните злонамерени твърдения са отхвърлени от проверката.

Приет бе отчет на научно-изследователски екип, изпратен да проучи документи от Одеския държавен архив по темата „История на българската диаспора в Украйна през 19 и 20 век“. Този екип е формиран от СТДБ, Тракийския научен институт и БАН и продължава работата си.

Направено бе и разпределение на функциите на членовете на Централното ръководство.

Централното ръководство е изпратило писмо до кмета на Столичната община Йорданка Фандъкова с благодарност за подкрепата и съдействието метростанция от новостроящия се софийски метрополитен да носи името „Тракия“, което вече бе прието с решение на Столичния общински съвет.

ПОКАНА

Съпредседателите на Тракийски женски съюз към СТДБ свикват заседание на Национален съвет на ТЖС, което ще се проведе на 30.06.2018 г. от 11.00 ч. в гр. Поморие в клуба на ТД „Одринска епопея“, ул. „Цар Симеон Велики“ 26, при следния дневен ред:

1. Отчет за дейността на национално равнище и по места във връзка с отбелязване на 85 г. от създаване на ТЖС
2. Подготовка за провеждане на Национален тракийски събор в с. Аврен
3. Подготовка за провеждане на честването на 85 г. от създаване на ТЖС.
4. Разни

Поканват се да присъстват членовете на Националния съвет (жени, председателки на тракийски дружества и председатели на женски секции към дружествата)

В случай, че липсва кворум заседанието ще се проведе един час по-късно на същото място и при същия дневен ред

ТРАКИЯ – Орган на Съюза на тракийските дружества в България – София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7-А, тел.: 02/987 48 96 Печат: НЮЗПРИНТ ЕООД

Абонирайте се!

Каталоген
номер

759

Издава: Върховният комитет

Редакционна колегия: чл.-кор. на БАН Васил ПРОДАНОВ, Георги ДИМИТРОВ -зам. гл. редактор, проф. Иван ФИЛЧЕВ, Елена АЛЕКОВА, Никола ИНДЖОВ и Хубен СТЕФАНОВ; Главен редактор: Тодор КОРУЕВ e-mail: vesttrakia@abv.bg, stdb_sofia@abv.bg, тел.02/986 71 26; факс:02/987 57 53

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC:STSABGSF
Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ – София 1000

КОРЕСПОНДЕНТИ: Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) – 076/60 13 67; Димитринка СМОЛЕВА (София) – 02/412 12 36, 0886 746 044; Михаил МИХАЙЛОВ (Сливен) – 044/62 48 53; Анета Георгиева (Хасково) – 0894 044 420; Веска Ламбова (Шумен) – 0877 71 85 03; Мария ИВАНОВА (Ямбол) – 046/66 35 40

Изпращайте текстове не по-дълги от 4 стандартни машинописни страници (1800 знака). Хонорари за публикуването им не се дават.

ОБЕДИНЕНИ В ЕДНО НОВО ВРЕМЕ „РАЗДЕЛНО“

На 12 и 13 май т.г. по посока Поморие – Ениджи (Турция) потеглиха четири автобуса с общо 170 тракийци и приятели съпричастни с тракийската идея от Поморие. Иван Алексиев, кмет на община Поморие, и Елена Мурджева, председател на тракийско дружество „Одринска епопея“ – Поморие, организираха участието на поморийци на селищно тържество в гр. Ениджи по случай откриването на нов обект там. Топло и много сърдечно беше посрещането от страна на дългогодишните ни приятели от Ениджи. Още на входа ни посрещна табела с надпис „Добре дошли, поморийци“.

За пореден път потомците на българските тракийци се върнаха към родовите си корени и поставиха венци и цветя на вековния дъб станал символ на родовата памет. Домакини и гости размениха думи за приятелството, доверието и бъдещите отношения между двата града.

В тържествената програма участие взеха дамите от певческа група „Тракийка“ с ръководител Дора Арбова и танцовият състав „Чайка“ с ръководител Лиляна Христова. С индивидуални изпълнения се представиха

Златка Драгиева, Руска и Георги Драганови. Аплодирани бяха горещо и музикантите Стоян Колев и Никола Арабаджиев. Жители на Поморие и Ениджи събраха в едно цяло всички присъстващи, хванати за ръце ние засвидетелствахме приятелските си взаимоотношения които все повече се укрепват в продължение вече на 18 години. В този празник за град Ениджи ден участие взеха консулт на България в Одрин Мюзейн Узунова, кметовете на Лозенград, Ениджи, Поморие и много други гости. Тържеството завърши с приятелска вечеря, която преми-

на в песни и танци. На 13 май поморийци посетиха етнографска изложба „Из битието на лозенградските българи“, посетена бе и къщата музей на Кемал Ататюрк. Всички се отнесоха с уважение и респект към личността и делото му. Потомците на тракийци от Поморие отнесоха със себе си много силни преживявания, докоснаха се отново до своите корени и със своите приятели от град Ениджи. Затвърди се убеждението, че в едно ново време разделно единението между хората със светли каузи е сила, която надхвърля граници, етноси и религии.

